

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **L. J.**, bytem, zastoupený JUDr. Bedřichem Hájkem, advokátem AK 432 01 Kadaň, Boženy Němcové 70, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 17.10.2012, č.j., sp. zn.

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17.10.2012, č.j. výše uvedené značky žalovaný zamítl odvolání žalobce podané proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy ze dne 25.6.2012, č.j., a toto rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125 c) odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) – porušením ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu s tím, že vzal za prokázané, že žalobce dne 19.3.2012 v 8:45 minut řídil nákladní motorové vozidlo ..., RZ:, s návěsem RZ: na silnici č. u obce pod vlivem alkoholu. Při kontrole byla žalobci naměřena při dechové zkoušce analyzátozem Dräger hodnota 0.26‰ alkoholu v dechu a po odečtení odchylky 0.24‰, která zohledňuje faktory ovlivňující výsledek měření a jeho přepočet, byla mu prokázána minimální hodnota 0.02‰ alkoholu v těle.

Za přestupek správní orgán I. stupně žalobci uložil podle ust. § 125 c) odst. 4 písm. c) a ust. § 125 c) odst. 5 zákona o silničním provozu s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů, jako sankci pokutu ve výši 3.000,-Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí. Dále uložil žalobci úhradu 1.000,-Kč za správní řízení.

Na základě podaného odvolání přezkoumal odvolací orgán správní řízení ve smyslu odvolacích námitek a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně postupoval správně, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Žalobce s tímto rozhodnutím nesouhlasil, napadl rozhodnutí žalovaného žalobou ze dne 22.10.2012 s tím, že je přesvědčen, že jeho právo na spravedlivý proces bylo porušeno, správní orgán nesprávně vyložil resp. popřípadě se vůbec nezabýval především ust. § 2 zákona 200/1990 Sb., o přestupcích, ze kterého vyplynul i nesprávně učiněný závěr tohoto orgánu. Poukázal na to, že přístroj mohl vykazovat vyšší nepřesnosti, než je možné vzhledem k měření, kdy v 8:59 min byla naměřena hodnota 0.31‰ alkoholu v dechu v 9:06 hod byla naměřena hodnota 0.26‰ alkoholu v dechu a po 7 minutách tj. v 9:13 minut byla naměřena hodnota 0.27‰ alkoholu v dechu a správní orgán se spokojil s tím, že přístroj byl platně kalibrován, když protokol o zkoušce tohoto přístroje byl ze dne 12.10.2011 a řádný ověřovací list vydaný českým metrologickým institutem byl ze dne 26.4.2011. Souhlasil s tím, že postup Policie ČR byl v souladu s návodem na použití analyzátoru a postupem českého metrologického institutu, avšak nevyvrací námitku žalobce, že přístroj mohl vykazovat vyšší nepřesnosti než běžně uznávaná hodnota 0.24‰. Odchylka nad touto normu činila pouze 0.02‰, a to v době, kdy od kalibrace přístroje tj. 12.10.2011 uplynula doba více jak 5 měsíců. Žalobce tvrdil, že nepožil žádné alkoholické nápoje a vyšší odchylky nad běžně uznávanou hodnotu nepřesnosti o 0.02‰, měl být proveden odběr krve i když v § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., v případě provedení zjištění obsahu alkoholu v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu se odborné lékařské vyšetření jako povinné neukládá. Dále namítal, že se správní orgán dostatečným způsobem nevypořádal s jeho námitkou, že nebyl naplněn smysl ust. § 2 zákona o přestupcích, jak ohledně zaviněného jednání, byť ve formě nedbalosti a tak i s tou skutečností, že i při nulové toleranci na alkohol by překročení této nulové tolerance 0.02‰ alkoholu mohlo ohrozit zájem společnosti. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ale i rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy. Požádal o úhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 26.11.2012 navrhl zamítnutí žaloby, neboť je přesvědčen, že žaloba důvodná není. Zcela odkázal na odůvodnění svého napadeného rozhodnutí a souhlasil s tím, aby soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.

Žalobce ve svém podání ze dne 12.12.2012 na žalobním návrhu setrval, souhlasil však, aby bylo ve věci samé rozhodnuto bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s. a současně vyčíslil náklady řízení ve výši 9.720,-Kč.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasili.

Soud přezkoumal v rámci žalobních bodů napadené rozhodnutí podle § 72 odst. 1 zákona č. 15/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) a dle ust. § 75 odst. 1 a 2 výše uvedeného zákona.

Po přezkoumání všech podkladů nacházejících se v soudním i ve správním spise žalovaného dospěl soud k závěru, že žaloba důvodná není.

Předmětem žaloby byly v podstatě námitky žalobce, že se žalovaný nevypořádal s ust. § 2 zákona o přestupcích a také se nevypořádal s tím, že přístroj, kterým byla měřena dechová zkouška vykazoval vyšší nepřesnosti jak je uvedeno v žalobě.

Ze správního spisu žalovaného jehož součástí je i spis Policie ČR č.j. a bylo zjištěno z oznámení přestupku, že dne 19.3.2012 v 8:45 hodin byla hlídkou PCR zastavena a kontrolována jízdní souprava složená z 4x2 RZ: a RZ:, jedoucí od směrem na Kontrolou dokladů byl v řidiči zjištěn L. J. – žalobce. S řidičem byla provedena dechová zkouška přístrojem Dräger v 8:59 hod s pozitivním výsledkem 0.31‰ alkoholu v dechu, v 9:06 hod s pozitivním výsledkem 0.26‰ alkoholu v dechu, v 9:13 hod s pozitivním výsledkem 0.27‰ alkoholu v dechu. Řidič uvedl, že předchozího dne vypil 2 litry desetistupňového piva, a to v čase od 12 do 13:30 hod. Podle záznamového listu v tachografu řidič započal svoji jízdu v 5:00 hod. Na základě tohoto zjištění bylo konstatováno, že řidič svým jednáním porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně souvisejících zákonů a tím z naplnění skutkové podstaty přestupku dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně souvisejících zákonů. Ve správním spise jsou založeny i protokoly o provedených dechových zkouškách. Úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před a nebo během jízdy ze dne 19.3.2011 žalobce podepsal. Ve spisu je založena i podrobná přepočtová tabulka fotokopie tachografového kotouče a věc byla postoupena k projednání přestupku Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, který zahájil dne 29.5.2012 správní řízení s tím, že pana žalobce předvolal k ústnímu jednání. Z protokolu o ústním jednání ze dne 25.6.2012 bylo zjištěno, že žalobce byl řádně poučen a obviněný z přestupku po poučení a seznámení se s obsahem spisového materiálu a s podstatou obvinění uvedl, že svému obvinění porozuměl, spáchání přestupku si není vědom a více se nechce k věci vyjádřit. Na to bylo vydáno rozhodnutí o přestupku ze dne 25.6.2012, kterým byl uznán žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125 c) odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Dále mu byla uložena sankce ve výši 3.000,-Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, kdy se doba započítává o nabytí právní moci rozhodnutí. Dále mu byla uložena povinnost uhradit částku 1.000,-Kč za správní řízení.

Vzhledem k tomu, že při ústním jednání neměl obviněný ke spisovému materiálu žádné připomínky pouze to, že si není vědom spáchání přestupku a více k věci se nevyjádřil, zhodnotil správní orgán zjištění skutečnosti a spáchání přestupku považoval za spolehlivě prokázané, neboť i po odečtení odchylky, která zohledňuje faktury ovlivňující výsledek měření byla zjištěna přítomnost alkoholu v těle obviněného. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno výše.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal včas odvolání, v němž uvedl, že před jízdou ani během jízdy nepožil žádný alkoholický nápoj a poukázal na nepřesnosti měřicího zařízení. Uvedl, že kontrolní orgán v případě zjištění odchylek jak byly uvedeny měl přistoupit k odběru krve. Pokud by bylo prokázáno, že hodnota 0.02‰ promile alkoholu v těle byla prokázána, nebyl pak naplněn § 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, kdy přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a za přestupek je výslovně označeno v zákoně. Vzhledem k tomu, že nepožil před jízdou ani během jízdy alkoholický nápoj, nemůže se jednat o zaviněné jednání a rovněž 0.02‰ alkoholu v krvi nemůže ohrožovat zájem společnosti ve smyslu pojmu přestupku dle zákona o přestupcích.

Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně po podání odvolání nerozhodl sám ve věci postoupil věc odvolacímu orgánu, který se s námitkami vypořádal v napadeném rozhodnutí ze dne 17.10.2012. Je přesvědčen, že učinil vše proto, aby se vypořádal s odvolacími námitkami, neboť si vyžádal u Policie ČR, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina, odboru služby dopravní policie, oddělení silničního dohledu Jihlava, ověřovací list a kalibrační protokol analyzátoru alkoholu v dechu značka Dräger, výrobní číslo Z ověřovacího listu analyzátoru alkoholu v dechu značky Dräger č. ze dne 26.4.2011 a protokol o zkoušce č. ze dne 12.10.2011 námitku žalobce vyhodnotil jako nedůvodnou. Poukázal také na to, že po obdržení těchto podkladů vyrozuměl právního zástupce žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, to bylo doručeno zástupci 27.9.2012, který ve stanovené lhůtě nereagoval. Proto ve věci bylo rozhodnuto s tím, že s ohledem na skutečnost, že druhé dílčí měření je relevantním výsledkem dechové zkoušky, a to s ohledem na hodnotu třetího dílčího měření v rámci téže dechové zkoušky, nevznikl zákonný důvod pro provedení odborného lékařského vyšetření, a to v souladu s ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů, věty druhé.

Dále konstatoval, že bylo jednoznačně prokázáno na základě provedeného dokazování, přičemž došlo i k naplnění subjektivní stránky – zavinění ve formě nedbalosti, která je dostatečná ve smyslu ust. § 3 zákona o přestupcích. V případě, kdy obviněný požil alkoholické nápoje a v následujících 24 hodinách po požití alkoholického nápoje řídí motorové vozidlo, není na místě spoléhat na to, že alkohol u něho nebude zjištěn.

V dané věci došlo k naplnění materiálního znaku přestupku tím, že obviněný svým protiprávním jednáním ohrozil zájem společnosti, a to bezpečnost silničního provozu. S ohledem na dobu provedení dechové zkoušky lze dospět k závěru, že v době započetí jízdy

předmětného dne v 5 hodin byla hodnota alkoholu v organismu obviněného podstatně vyšší než v době dechové zkoušky. Obecně lze konstatovat, že přítomnost alkoholu v krvi řidiče bezpochyby ovlivňuje jeho koncentraci a rychlost reakcí, což ohrožovalo bezpečnost jízdy obviněného – řidiče předmětné jízdní soupravy, ale potencionálně i bezpečnost ostatních účastníků silničního provozu. Proto rozhodl tak, že odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Soud po zjištění všech skutečností nacházejících se v soudním i správním spise konstatoval, že žaloba důvodná není a souhlasil s právním závěrem obou správních orgánů.

Dle ust. § 125 c) odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo použití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem.

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 379/2005 Sb., - ochrana před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami vyplývá, že dle odst. 1 osoba, která vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit majetek, nesmí požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáváním. Dle odst. 2 vyplývá, že orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícím obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnost podle odst. 1 pod vlivem alkoholu a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření.

Z výše uvedeného vyplývá, že byť v rámci řízení před správním orgánem I. stupně žalobce nepřipustil, že požil alkoholický nápoj ale v době kontroly Policie ČR uvedl, že předchozího dne alkohol požil, lze konstatovat, že před vykonáváním činnosti, která by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit majetek žalobce vykonal. Nelze přičíst pochybení správních orgánů, když poukázaly na ust. § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., že nevyžadovaly lékařské vyšetření. Žalobce je také v době provedení dechové zkoušky při kontrole také nevyžadoval.

Z rozsudku NSS v Brně č.j. 8As 59/2010 – 78 ze dne 21.10.2010 bylo zjištěno, že v ČR platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Prokáže-li správní orgán právně konformním způsobem přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou (za dalších předpokladů) naplněny znaky skutkové podstaty přestupku výše citovaného.

Z postupu policie a zhodnocení správních orgánů I. i II. stupně bylo nepochybně možné se domnívat, že žalobce řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu.

Dále soud dospěl k závěru, že pro naplnění znaku skutkové podstaty daného přestupku (§ 125 c) odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu) není rozhodující to, do jaké míry byl řidič alkoholem ovlivněn ale postačuje pouze to, že ovlivněn byl, to je, že v jeho dechu byl zjištěn alkohol, a to i po odečtení výše uvedené odchylky. V daném případě byla žalobci dechová zkouška provedena analyzátozem alkoholu a v dechu naměřena hodnota 0.31‰ alkoholu v dechu v 8:59 hod. Opakovanou zkouškou v 9:06 hodin bylo naměřeno 0.26‰ alkoholu v dechu řidiče. Vzhledem k tomu, že rozdíl mezi první a druhou zkouškou byl větší, než požadovaných 10%, byla policisty provedena třetí zkouška v 9:13 hod s výsledkem 0.27‰ alkoholu v dechu řidiče. Protože mezi druhou a třetí zkouškou byl rozdíl menší, než požadovaných 10%, považuje se druhá zkouška (0.26‰ alkoholu) za zkoušku prokazující požití alkoholických nápojů. Po odečtení odchylky 0.24‰, která zohledňuje faktory ovlivňující výsledcích měření a jeho přepočtení, byla obviněnému prokázána minimální hodnota 0.02‰ alkoholu v těle. Vzhledem k tomu, že z tachografového kotouče bylo zjištěno, že řidič započal jízdu vozidlem v 5:00 hod téhož dne provedení kontroly, dalo se předpokládat, že v té době byl i obsah alkoholu vyšší. Na základě výše uvedeného soud konstatoval, že je nepochybné, že žalobce pod vlivem alkoholu byl podle výše citovaných zjištění a tudíž byla naplněna skutková podstata spáchaného přestupku.

Soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně dospěl k závěru, že správní orgány postupovaly správně, jejich jednání nebylo v rozporu s platnými právními předpisy v projednávané věci a proto žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci žalobce úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. ledna 2013

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: